

Finansministeren (Anders Andersen):

Må jeg først sige til hr. Haunstrup Clemmensen, at hvis hr. Haunstrup Clemmensen har fået den opfattelse, at jeg var vred, så er det nok en misforståelse. Jeg er normalt aldrig vred, somme tider måske lidt bestemt, men der er jo forskel på at være bestemt og så at være vred. Jeg vil i hvert fald gerne starte med at rive hr. Haunstrup Clemmensens ud af den vildfarelse. Jeg kunne nu slet ikke tænke mig at være vred på netop hr. Haunstrup Clemmensen. Jeg kunne snarere måske have lidt medlidenhed med hr. Haunstrup Clemmensen og det konservative folkeparti, i særdeleshed på baggrund af den argumentation, der nu føres fra hr. Haunstrup Clemmensens side.

De konservative, siger hr. Haunstrup Clemmensen, vil gerne være med til at føre indkomstpøolitik, men de vil ikke være med til at erstatte dyrtidsportionerne med de 1.000 kr. De ville heller ikke være med til den omkostningsdæmpende ydelse. Netop med hensyn til den omkostningsdæmpende ydelse så erindrer jeg en tidligere konservativ finansminister, der var med til at gennemføre en omkostningsdæmpende ydelse, så den skulle da ikke have ligget de konservative så fjernt, hvis man havde tænkt lidt på fortiden i så henseende.

Men hvad vil de konservative egentlig på det område? Hvad er det for en indkomstpøolitik, man vil føre i den givne situation? Jeg ved ikke, om det står folketinget klart. Det står i hvert fald ikke mig helt klart. Men det kan være, det kan komme til at stå klart. Man taler om besparelser, det taler vi alle sammen om, men besparelserne som sådan kunne vel ikke løse de prisstigningsproblemer, som vi stod over for, og den indkomstpøolitik, som man ønsker at lægge op til, måtte jo indebære en begrænsning af prisstigningerne.

For venstres vedkommende står vi helt bag det forlig, der er gennemført. Det skal der ikke være nogen tvivl om. Vi har måttet vurdere situationen sådan, at der her i folketinget ikke kunne skabes flertal for andre forlig end det, der blev gennemført, og jeg har også den opfattelse, at dette forlig, på trods af hvad der er sagt her i dag, vil være et vigtigt led i en mere fornuftig økonomisk udvikling, end vi ellers ville have stået over for.

Jeg nævnte i går — og jeg vil gerne erindre om det, for jeg ved, man hurtigt glemmer her i folketinget — at da man gennemførte prisstoppet, blev der fra mange sider sagt: det får ingen virkning, det er kun en skueret, priserne vil såmænd stige ligefuldt. Vi kan på nuværende tidspunkt konstatere, at det fik virkning. Nu er det blevet sagt, at den prisdæmpende ydelse vil ingen virkning få, priserne vil stige ligefuldt. Jeg er helt sikker på, at vi også vil kunne konstatere, at den prisdæmpende ydelse vil få en væsentlig indvirkning på udløsning af dyrtidsportioner, og hvis bare den forhindrer én, så har det jo sin værdi. Det tror jeg alle må kunne acceptere. Vel, det vil fremtiden vise. Jeg gør kun opmærksom på, at der er ikke ydet nogen særlig store bidrag fra anden side til løsning af de problemer, man står over for — altså ikke anden løsning end gennem de foreslåede besparelser.

Nu hørte vi hr. Glistrup tage ordet her og køre den sædvanlige tale frem. Jeg har nu en fornemmelse af, hr. Glistrup, at befolkningen efterhånden bliver træt af at høre på disse evindelige argumenter, som der ikke ligger nogen saglige forslag bag ved, og som jo vil ødelægge hele den nuværende samfundsstruktur, hvis de skulle gennemføres med øjeblikkelig virkning eller senest fra 1. januar 1975. Jeg vil gerne have gjort det helt klart, at vi ønsker ikke fra regeringens side at lægge navn til en så letsindig politik. Det skal der ikke være nogen som helst tvivl om, og det skal hr. Glistrup og fremskridtspartiet også være klar over, men deri ligger ikke, at vi ikke ønsker at lægge navn til en fornuftig udgiftspøolitik fremover; det er vi, som jeg nævnte i mit første indlæg, allerede i gang med.

Hr. Poul Dam har nok misforstået mig, hvis han troede, jeg sagde, at man stod magtesløs over for arbejdsløshedsproblemet. Det blev netop understreget i mit første indlæg, at det, som vi måtte tilrettelægge som noget væsentligt, var at flytte arbejdskraften fra de områder, hvor der blev brug for mindre arbejdskraft, over til eksportindustrien, over til erhvervslivet for at arbejde os ud af disse problemer. Men jeg tror også, hr. Poul Dam vil forstå, at i en situation, hvor vi må forvente en vis afmatning, en situation, hvor vi opererer, på nuværende tidspunkt i hvert fald, med et betalingsba-